

ל ידה בים. הלילה מביא עמו את הרוח, את המיית הגלים המתחזקת, ואת הגעגועים. אם אנשי ים אינם נראים כל כך סנטימנטליים, הרי זאת רק מפני שאין רואים אותם בלילה, כשהאניה שטה, מפלסת דרכה במים; כל רחש, כל תריקה נשמעים היטב. שומעים איך חותכת האניה את המים לפניה.

זהו הזמן לשקוע בחלומות. רק בודדים חושבים על מה שעתיד להיות, ולא על מה שכבר היה. רק מעטים חולמים על המקום אליו הם מפליגים ולא על המקום ממנו הם באים. הלילה מביא את המחשבות והמחשבות מביאות את הגעגועים והגעגועים מביאים את העצב. מלחים אינם רוצים להיות עצובים. הם שותים ונעשים שמחים.

החברה צוחקים. אולי על החוף הבדיחה לא מצחיקה. אולי שמעו אותה כבר אלף פעמים קודם. אבל החברה צוחקים. וכשמחילים לצחוק קשה להפסיק. טוב לצחוק אפילו כשהצחוק הוא על חשבון כל אחד מהחברה: «פעם, באחד ממועדוני הלילה של פיגאל, גילתה יצאנית מוסריות בלתי-רגילה, כאשר הטיחה בפרצופו של אורי פורת פרח שהוא טרב לקנות עבודה. היא שלפה סכום מפולפל של פונקים ושגאה בגאוה: אני לא זקוקה לכסף המחרבן שלך!»

מביאים קצת רום ומצב הרוח עולה. זוכרים את זלמן שורשפט? מי לא זוכר את זלמן. זה שאהב לדבר זיזאן מושלם אך צנוע, שעה שעלה עם אחת מנערות הקברט בלונדית, שקראה לו קריצה רבת משמעות. מאוחר יותר גילה כי בלונדית זו הינה יהודיה, המדברת גם בשפה אותה הוא חובב.

וזוכרים מה שקרה או עם זאב קליין? פעם זאת היתה הבדיחה של חיל הים. זאב קליין נתגלה כדון זיזאן מושלם אך צנוע, שעה שעלה עם אחת מנערות הקברט בלונדית, העליונים. כשנכנסו לחדר, ביקש קליין מהנערה לכבות את האור. אולי אין זה יפה בעיני עכברי יבשה להשמיע הלצות מעין אלו. אבל למי זה איכפת. העיקר ששוכחים וצוחקים. לפעמים מדברים על השחרור, או מותחים ביקורת על הנעשה באניה. ★ ★ ★

סיר מזמור

ל מטה, עמוק בחדר המדחים, מסודרות המיטות בשלישיות זו על גבי זו. יש גם כאלה השוכבים במיטות וקוראים ספרים עד שנרדמים. אחדים תוקעים עיניים בתקרה וחושבים בשקט. אחרים מנהלים יומנים, בכל שפות העולם.

דאריו ישראל, יליד טריאסט, כותב יומן באיטלקית. האניה מתנדנדת מצד אל צד, אבל כתב היד הוא קפדני, מסולסל ונקי: «היום עברנו ליד גיברלטר. לא נכנסנו לנמל, מפני שיש שם זכות עדיפות לאניות בריטיות וצריכים לחכות בתור. היום ההליפו לי סוף סוף את שעות המשמרת; במקום מ' 4-12 ל' 8-12, אולי יהיה לי קל יותר.»

בחדר החובשים יש קומקום קפה. לשם באים כל רבי הסמלים, אנשי צבא הקבע. ירחמיאל (מילא) אהל, איש חדר האלחוט, מתעצבן לקראת הירידה בנמל דאקאר. מה נעשה? מה נקנה? מה יהיה אם ירד גשם? החברה מתעצבנים ולא עונים לו. שומעים מוסיקה בוקעת מהזר האוכל של הקצינים.

חדראוכל הקצינים הוא גם מועדון הקצינים. רק לקצינים. לקצינים בלבד. מה עושים הקצינים בפנים? מה מכינים הקצינים למהר, באחירה השגיאה של משכן כבודם? הם טתם משחקים בשאת. סגן המפקד מחייך בהנאה, כשהוא מציב מהלך טוב על הלוח, מול קצין התותחנות. הקפטן יושב מהצד ומחייך אף הוא בהנאה. הוא אף פעם לא משחק; רק מסתכל. משחקים בשאת גם במועדון המלחים. זהו גם בית-הכנסת, אבל אף אחד לא מתפלל. לחלונות יש וילונות ירוקים משונים. השולחנות אינם קבועים לרצפה, והם זזים עם האניה. משחקים דוק. משחקים דומינו. משחקים דמקה. משחקים ריכוז. רדיו איאפשר לשמוע. קולטים רק רעש וטרטור. מי שמשתלט על הרדיו בתחילת הערב, שולט עליו. באיזה מחסן עושה התזמורת הזרות למסיבת ערב שבת. כמה מפוחיות פה משמיעות מנגינה ערבה; רק הקצב אינו אחד לגמרי. מישהו מקיש על גבי סיר. טוני שממה קנה גם מנדולינה בפאלרמו, אבל אף אחד לא יודע לנגן. דאריו לומד לנגן בחוף על גיטרה; הוא גם שר שירים ערבים באיטלקית, אבל אין הוא מנגן במנדולינה.

אפשר גם לחבר שירים חדשים. למשל: המאירי הוא מפקד צנוע וענו / את כרסו סוחב תמיד הוא לפניו. אפילו המנון לאניה אפשר לכתוב:

ההסטוריה פה תקבע
תולדותיה על גבך
במבצע גדול שניא,
את שמך תשמור אומה
כדוגמת חסרת דעה
כי לקחנו את השיא

היא שחקנית מחוננת. טעם לה ללא דופי... על הבמה ומחוצה לה.

מובן מאליו:

נלסון היא מעשנת!

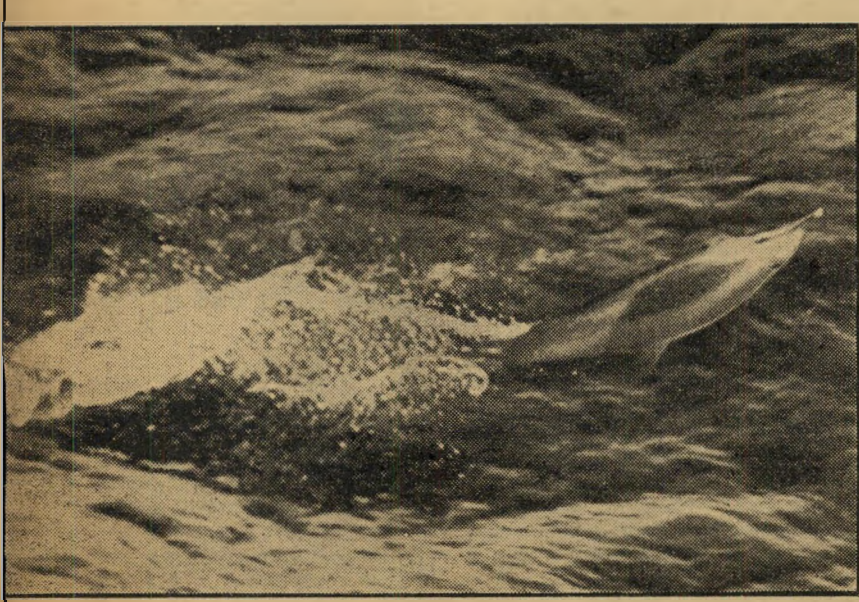
NT 12

שתיהן צוללות..

אבל אחת מזוככת והשנייה עשויה קריסטל... גב טקלטי הרדיו דומים אולם לאחר האונה לתוכנית באמצעות רדיו **שניידר** - בעל הצליל המעולה. יאפשר לך להבחין ביתודותו ובטיבו.

רדיו שניידר

מפעלי רדיו קליפר בע"מ

דולפיין קופץ כפי שהוא נראה באוקיינוס האטלנטי על ידי אנשי צוות מבטח העוקבים אחר שיירת דולפינים גדולה. מלבדם ליוו את האניה שיירות כרישים ודגים מעופפים.